

fredag vedtar regjeringen å opprette et naturreservat i Nordmarka i området ved Katnosa og Spålen. I det nye reservatet finnes den siste rest av det opprinnelige og trolske Nordmarka.

Foto: GJERMUND ANDERSEN (NOA)

Umpen om okskogen

Professor Carl August Fleischer ga sin uttalelse om saken under tittelen «Makt og miljø». Han erklærte da også at avtalt måte.

Parlamentarisk leder Brundtland som var miljøminister i 1980-årene, var i 1989 medlem av utvalget som utarbeidet miljøvernsplanen for Oslo og Akershus. I 1989 ble det vedtatt å opprette et naturreservat i Katnosa og Spålen. Hennes engasjement er, ifølge Brundtland, en viktig årsak til at det nå er vedtatt å opprette et naturreservat i Katnosa og Spålen. Da skogeier Harald

Løvenskiold fikk høre om dette kom han med følgende nå berømte uttalelser til Aftenposten:

«-Skogsdrift er det beste vern, og jo færre veier, jo flere skader på skogen. Vi har nok urskog her i landet. I Spålen-Katnosa-traktene ligger mange trær og bare råtner. Samfunnet burde bruke pengene på andre ting enn vern av skog når syke mennesker ligger på korridorene.»

I 1989 fremmet Miljøverndepartementet et nytt fredningsforslag basert på Naturvernloven der Katnosa og Spålen inngikk. Men fart i saken ble det først da en gruppe fagbiologer fra Naturvernforbundet som kalte seg «Siste Sjanse» registrerte området ved Katnosa og Spålen. De fant store biologiske verneverdier og rapporterte til Miljøverndepartementet. I 1993 ble et verneforslag for området sendt ut til høring.

Og nå er den Kongelige Resolusjonen om fredning av Katnosa og Spålen på vei, om noe forsinket. Men fortsatt vil det være kamp om vedtaket fordi dette mer enn noe annet har blitt en prinsipp sak om den private eiendomsretten og friluftslivets og naturvernets interesser. Men nå kan skogstillheten endelige senke seg over dette snart eneste veiløse området i det innerste av Nordmarka.

